

vel, det er der også behov for. Der venter 11.500, der har aldrig ventet så mange, og ventelisten vokser og vokser, mens regeringen besinder sig. Det står der ikke noget om i lovforslaget, og derfor kunne det være rart, hvis ministeren måske ville tilkendegive, at der vil komme noget, som virkelig vil løse problemet, i stedet for bare at sætte de unge ned på den halve ydelse.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Som jeg nævnte før, ønsker jeg at respektere, at vi i forligskredsen er blevet enige om at give parterne en mulighed for at komme med deres bud på, hvad der skal til, før vi finder en langsigtet løsning på denne problemstilling. Derfor ønsker jeg ikke at forholde mig til nogle forslag, som er dukket op i dagspressen, da jeg ikke har haft lejlighed til at drøfte sagen med parterne, men respekterer, at parterne naturligvis skal have den tid, de har brug for for at komme med et bud til forligskredsen.

Jeg forstår, eller jeg kunne lytte mig til, at Socialdemokratiet er bekymret. Egentlig ville jeg have større forståelse, hvis hr. Carsten Hansen var lidt ærgerlig, og jeg tror, jeg har nævnt det for hr. Carsten Hansen før. Hvis nu hr. Carsten Hansen havde været en del af forligskredsen, havde hr. Carsten Hansen jo haft indflydelse på de ting, som hr. Carsten Hansen må stille åbne spørgsmål om heroppefra, så jeg har fuld forståelse for, hvis hr. Carsten Hansen ærgrer sig over, at man ikke blev siddende ved bordet, da vi lavede flerårsaftalen om erhvervsskolerne.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Selv om ministerens replik var rettet til hr. Carsten Hansen, vil jeg godt sige, at jeg synes da, det var ærgerligt, at regeringen lavede en aftale med nogle partier, uden at disse partier dybest set vidste, hvad det var, de sagde ja til.

Det var en aftale, som stort set ikke rigtig nåede at blive forhandlet. I forhold til alle de i øvrigt glimrende møder, vi havde om folkeskolen, var der jo stort set ingen møder her, og de indeholdt også andet end det, der vedrørte erhvervsskolerne. De vedrørte også en masse andre uddannelser, og derfor er det af de eksempler, hvor jeg synes, at den politiske beslutningsproces ikke i tilstrækkelig grad giver mulighed for, at tankerne kan komme til udfoldelse, fordi det simpelt hen kortsluttede, da der lige pludselig blev lavet et finanslovsforlig. Uanset om vi kom

med eller ej, var der derimod et helt andet og ordentligt forløb i folkeskoleforliget i retning af, at det var dem, der havde forstand på det, der hele tiden skulle forholde sig til det.

Man skal ikke lade sig hundse af et Finansministerium, der lige skal have banket et eller andet på plads i den forbindelse. Det var der nogle partier der gjorde, men det ville vi ikke være med til.

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil sige til undervisningsministeren, at vi er også ærgerlige over ikke at være med. Men det kom sig jo af, at det, der blev tilbudt os, var for lidt og for småt og for ringe.

Vi kan sige, at den situation, som man rent økonomisk kommer til at stå i derude, jo vil betyde, at man på trods af implementering af regeringens forslag om bedre uddannelse kommer til at mangle penge, det ved vi jo allerede fra de tekniske skoler. I år 3 og år 4 efter den her aftale vil der blive færre penge. Og det var altså for lidt.

Det andet er, at vi altså er dybt bekymrede over, at vi ikke ved, hvad der kommer ud af det her. Regeringen har jo selv skrevet i sit eget lovforslag, at der vil komme ændringsforslag. Og det er jo det, der gør, at vi ikke i dag kan tilkendegive, om vi vil være med eller ej.

Kunne jeg få et tilsagn fra ministeren om, at ændringsforslagene til loven og de ændringer, der vil komme, vil komme, inden vi er færdige med at udvalgsbehandle lovforslaget, for så ved vi, om vi køber katten i sækken, eller vi ikke gør? Det kunne da være rart at vide fra regeringens side.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg ønsker under ingen omstændigheder at deltage i hr. Aage Frandsens nedvurdering af kollegernes evne til at tage stilling til det, der tages stilling til undervejs i forhandlingerne. Og lad mig minde om, at vi faktisk var igennem et ret langt mødeforløb. Jeg tror sådan lige på stående fod at kunne erindre, at vi havde en 6-7 møder, som ganske vist handlede om mange forskellige temaer, men som hele tiden havde det her tema med i spil.

Så jeg mener ikke, at man – som hr. Aage Frandsen antyder – kan sige, at det var noget, der bare sådan lige vupti blev afklaret, for det